

цікавилися дослідники. Серед харків'ян тексти і вірші Пушкіна часто ходили навіть в рукописах. У НБУ ім. В.І. Вернадського знаходяться 104 листа роману «Євгеній Онегін», переписані від руки невідомим шанувальником з м. Лозова Харківської губернії. З нагоди 100-річчя з дня народження О. С. Пушкіна у 1899 р. в Харкові вулицю Німецьку перейменували на Пушкінську. Професор Харківського університету М. Ф. Сумцов у 1878-1922 роках надрукував 34 наукові праці, присвячені творчості О. С. Пушкіна. Після тривалих баталій та збору коштів 26 травня 1904 р. до 105-річниці з дня народження О.С. Пушкіна у Харкові був відкритий пам'ятник поету. У 1905 році у Харкові був створений новий середній навчальний заклад – Пушкінське приходське училище. До 150-річчя з дня народження поета Харківському академічному російському драматичному театралу було присвоєно ім'я О.С. Пушкіна.

Висновки. Для харків'ян Пушкін став символом високої культури, зразком літературно-поетичної творчості, на якому вчилися багато поколінь українських літераторів, твори великого поета постійно використовувалися у педагогічній діяльності в школах Харкова.

МИХАЙЛО ПАРАЩУК: ВІДРОДЖУЄМО ЗАБУТІ ІМЕНА

Калащенко К. Ю.

Науковий керівник: Хіріна Г. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

katerinakalashnik21@gmail.com

Актуальність. У кожній країні існують видатні люди, яких недооцінили на Батьківщині. Але потрібно лише зазирнути за ширму невідомого, і ми дізнаємося, який величезний внесок у розвиток своєї держави вони зробили. Сьогодні ми відкриваємо для себе велич постаті видатного українця Михайла Парашука (1878 –1963) . Постать М. Парашука не достатньо вшановують в Україні, хоч той заслуговує на таку саму славу, як його вчитель Огюст Роден.

Мета роботи. Створити наукову біографію, визначити місце та роль в культурі України.

Матеріали та методи: широке коло відкритих історичних джерел, біографічний, порівняльно-історичний методи.

Отримані результати. Життя цього чоловіка сповнене неймовірною кількістю подій, немов кадри з кінофільму. Скульптор та архітектор, революціонер та політв'язень, викладач, громадський діяч і дипломат української держави. Його шлях простягався багатьма європейськими містами та регіонами – це Тернопіль, Варшава, Мюнхен, Віденсь, Львів, Москва, Київ, концтабір Талергоф, Ревелі, Ращтатт, Софія. Він реалізував свій талант у скульптурі, архітектурі, студентському активізмі, політиці, дипломатії. Він автор низки визначних мистецьких пам'яток: монумента Адамові Міцкевичу у Львові, художнього оформлення різноманітних будівель у Болгарії, Україні, Угорщині, Франції, десятків унікальних скульптурних портретів, творів декоративної, монументальної скульптури в різних мистецьких жанрах. І все це про Михайла Парашука.

Родом з селянської родини з Тернопільщини, схильний з дитинства до мистецтва, початкову мистецьку освіту здобув у Krakівській школі Червоних мистецтв, вчився у Віденській Академії та Політехнічному інституті у Львові майстерності скульптури у

зnamенитого професора Антона Попеля. Згодом викладав мистецтво скульптури у приватному інституті декоративно-прикладного мистецтва у Мюнхені (Німеччина).

На початку Першої світової війни М. Парашука було ув'язнено поліцією Австрії, а після звільнення переїхав у Відень, а потім у Німеччину, де мав змогу викладати скульптуру і декоративну різьбу в таборах, де знаходилися військовополонені українці у містах Вецлар і Раштат.

Наприкінці Першої світової війни Парашук працював у дипломатичних місіях України в Естонії та Латвії. Після поразки УНР у боротьбі з більшовиками Парашук виїхав у Західну Європу, співпрацював як експерт із Міжнародним Червоним Хрестом у Швейцарії, згодом відправився для вивчення питання полонених осіб у Болгарію. По закінченні місії Міжнародного Червоного Хреста Михайло залишився в цій країні і прожив тут 42 роки. М. Парашук довгі роки був лідером української діаспори у Болгарії, активно займався популяризацією української культури, опікувався могилою ще одного видатного українця, що працював в університеті в Софії – М. П. Драгоманова. У Болгарії, а саме у її столиці Софії, знаходяться найкращі пам'ятники архітектури, створені М. Парашуком: Болгарська академія наук, будинок Народного банку, Судова палата, Оперний театр, Міністерство оборони, Військова Академія, бібліотека Св. Кирила та Мефодія, будинок посольств Угорщини та Франції, театр «Роял». Скульптор відтворив образи Пейо Яворова, Гоце Делчева, Стефана Караджі, барельєфи Христо Ботева і Алеко Константинова. М. Парашук є автором найкращого в світі пам'ятника польському поетові Адаму Міцкевичу, який височіє у Львові. У 1912 році у Варшаві проходила перша виставка його творів. у Фондах Національного художнього музею ім. А. Шептицького у Львові зберігаються твори М. Парашука: погруддя Василя Пачовського, Василя Стефаника, Станіслава Людкевича, а також серія скульптур з народного життя – «Танок – селянин», «Танок – селянка», «Правда», «Самітна», «Скрипачка». Цікавою сторінкою життя М. Парашука є взаємини зі Станіславом Людкевичем і Модестом Менцинським.

Михайло Парашук неодноразово піддавався репресіям, на нього готувався замах НКВС, його двічі виключали зі Спілки болгарських художників. Михайло Парашук прожив свої останні дні усіма забутий і в злиднях. Він помер в 1963 році. Спокій видатний українець знайшов на софійському кладовищі поруч з могилою Михайла Драгоманова.

Висновки. Михайло Парашук – видатний українець, життя та творчість якого заслуговує на подальше дослідження та популяризацію.

ВЕРИФІКАЦІЯ ТА ФАЛЬСИФІКАЦІЯ У НАУЦІ

Капріор І. О.

Науковий керівник: Артеменко Я. І.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

king.ivanoleks@gmail.com

Актуальність: Інформаційні процеси впливають на всі сфери буття сучасної людини. Ситуація «інформаційної доби» дозволяє людині плідно використовувати інформацію для своїх потреб. Інформатизація є важливим фактором розвитку наукового знання. Але за таких умов виникає потреба перевірки достовірності зібраної інформації, істинності висунутих гіпотез і теорій та запропонованих методів для вирішення дослідницьких проблем. Для цього використовують методи верифікації та фальсифікації.